

Бладе сички дрѹги да ѿ дигнимъ на легло то да ѿ-
тѹримъ,
Нема мечъ, ни ножъ, и що ще да ни стори? споевъ нема
дрѹгы.

АВРААМЪ
ВЪ СЕБѢ СИ СѦ ОПЛАКВА .

Оухъ ле ! окаяненъ ! Язъ станахъ вниж на болкъ тѣ,
Язъ вниж и окаяненъ на нейнъ тѣ с т а р и н ѣ .
Болесть върхъ болесть, огнь върхъ огнь стрѹпаѣа,
Въ предны тѣ болезни дрѹга болить сег' открываѣа.
Вечи І с а а к з как' ще да ѹмре повелѣнье доди,
Тѣзи смърть напрасна на свѹрѹга та ми отъ гдѣ доди?
Тѹи без' да чѣши Сарра, щѣши да си вѣди,
Какъ какъ без' да чѹе щѣши лесно да си стани.
По добрѣ бы был' ѹши тѣ ми да бѹхъ были глѹхъ,
И очѣи тѣ ми да бѹхъ были вовсе ослѣпѣли.
Какъ съ р ц е то ми не сѦ престори на желѣзно,
Дхлѹхъ-а си да сторахъ, Язъ на Бога благодарно.
Но зашто тѣ а о то е славо, щѣне то си иши,
Ты като мыгѹхъ развѣи вредитѣльны тѣ мыгли сички.
О Создатель всенародный ! що си сътвориѹхъ насъ сички,
Остави мое то тѣло да претегли то гнѣва Ти сичкѣи.
Зашто мой то съ р ц е изволава да Ти глѹжи,
Просѹ азъ на тѣло то мѹченіе и тяжкы мѹжы.